

Posudek diplomové práce:

Anna PEŘINOVÁ, *Ladislav Lábek a Zdeněk Wirth - přátelství i spolupráce.*

Filosofická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, Ústav archivnictví a pomocných věd historických, České Budějovice 2011, 269 stran.

Památková péče a muzeologie jsou odvětví, která mají za sebou řadu desetiletí vývoje a představují dnes již standardní součást kulturního i vědeckého života společnosti. Zvláště jejich počátky však nebyly vždy jednoduché a neobešly se bez zapálených a aktivních osobností, které nezřídka ve svém volném čase a proti většině svých současníků usilovaly o záchranu starých památek a jejich zpřístupnění. Mezi takové osobnosti patřil i plzeňský patriot Ladislav Lábek (1882 – 1970) a významný historik umění Zdeněk Wirth (1878 – 1961), které spojovalo letité přátelství a spolupráce – a právě na jejich zkoumání se zaměřila Anna Peřinová ve své diplomové práci, v níž navázala na svou práci bakalářskou, věnovanou prvnímu z obou protagonistů.

Svou mimořádně rozsáhlou práci rozdělila autorka do celkem devíti kapitol, v nichž postupovala chronologicky od počátku života obou osobností až po jeho závěr a od doby před první světové válkou přes meziválečné, další válečné i poválečné období paralelně vylíčila jejich odlišné osudy, které se prolínaly právě v jejich společných zájmech a aktivitách; vedle pracovních záležitostí se zaměřila i na jejich osobní a rodinný život. Detailně také přiblížila činnost nejvýznamnějších spolků a společností věnovaných ochraně památek, v nichž byli oba přátelé aktivní (Kroužek přátel starožitností v Plzni, Společnost pro národopis a ochranu památek v Plzni a okolí, Klub za starou Prahu), a historii významného edičního podniku jakým byl „Soupis památek historických a uměleckých“, na němž se podíleli. Nechci zde detailně popisovat obsah jednotlivých kapitol, ale ráda bych vyzdvihla, že se autorce podařilo zdařile evokovat zejména atmosféru plzeňského městského prostředí a poté postupnou proměnu společnosti a v souvislosti s tím i proměnu přístupu k ochraně památek zejména po skončení druhé světové války. Pro svou práci přitom využila bohaté prameny z pozůstalosti obou osob, uložené dnes v Archivu města Plzně a Ústavu dějin umění AV ČR, ale i materiály Wirthovy rodiny z Regionálního muzea ve Vysokém Mýtě nebo vzpomínky Lábkovy dcery Věnceslavy, získané formou rozhovoru. Text autorka doplnila bohatým poznámkovým aparátem nejen odkazového, ale i vysvětlujícího charakteru a prokázala tak důkladnou znalost problematiky. V práci nechybějí povinné náležitosti v podobě seznamu zkratk i mimořádně obsáhlého seznamu pramenů a literatury (s. 195 – 209), zahrnujícího přes dvě stovky titulů, v tom ovšem i novinové články, články k jubileím a nekrology – i když

zde bych měla některé připomínky, např. k dvojí citaci dvoudílných publikací (*100 zajímavostí ze staré Plzně*) nebo nevyčlenění právě novinových článků (které zpravidla postrádají jméno autora a lze je tedy najít většinou na začátku soupisu, ne však výlučně) a případně vydaných pramenů v podobě edic (např. paměti Jana Krčmáře, kde se navíc objevila chyba ve jménu spolueditora namísto správného J. Kuklíka). Připojen je i seznam internetových odkazů a dosti nezvykle i „doporučené literatury“ (s. 209 – 210). Cenná je také fotografická příloha (s. 249 – 269) s vyobrazeními obou osobností, jejich písemností a rukopisů či s dalšími fotografiemi dokumentujícími jejich život. S tím se však autorka nespokojila a přidala ještě zdařilou edici celkem 23 vybraných dopisů Ladislava Lábka a Zdeňka Wirtha z let 1919 – 1955 (s. 217 – 248), doplněnou ediční poznámkou a především velmi bohatým a zasvěceným poznámkovým aparátem.

Ve své práci se sice autorka nevyvarovala některých chyb a překlepů (včetně výpadku části textu na s. 120), jinak je ale práce psána živým a čtivým stylem a má jasnou a logicky vystavěnou strukturu. Diplomová práce Anny Peřinové představuje nejen důkladné a významné zpracování života, činnosti a vzájemných vztahů obou zkoumaných osobností, ale je i cenným příspěvkem k dějinám památkové péče v období první poloviny 20. století a v nemenší míře také k dějinám mnohostranné kulturní činnosti především západočeské metropole. Na závěr nezbyvá než konstatovat, že diplomová práce Bc. Anny Peřinové jednoznačně splňuje nároky kladené na tento typ prací, proto ji ráda doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat stupněm **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 28. ledna 2011

Doc. PhDr. Marie Ryantová, CSc.